

ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ Ο "ΑΛΦΕΙΟΣ"

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 4 - 106 77 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 38 40 568 ★ ΧΡΟΝΟΣ 20ος - ΑΡ. Φ. 184 ★ ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 1999

ΔΙΟΞΙΝΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Γράφει ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΛΕΣΣΑΣ

Αν θεωρήσουμε ότι το πραγματικό πρόβλημα των ΗΠΑ και των Νατοϊκών με την επέμβαση στο Κοσσυφοπέδιο, ήταν ένα «στιγμιαίο» έγκλημα, τούτο που ξέσπασε τώρα και βαίνει παράλληλα με το πρώτο, που πάει να σβήσει, πρέπει να χαρακτηριστεί ως έγκλημα στο διηνεκές. Γιατί δεν είναι τα κοτόπουλα, τα χοιρινά, τα γαλακτοκομικά, τα αυγά που γεννούν οι κότες και χιλιάδες άλλα είδη, ων ουκ έστιν αριθμός, δηλητηριασμένα με διοξίνες. Εδώ έχει δηλητηριασθεί η διανοήση και ο νους, όλων αυτών που αναγόντας το κέρδος ως πρωταρχικό τους σκοπό αδιαφορώντας για την υγεία των καταναλωτών κυριαρχούν στο κύκλωμα παραγωγής-διακίνησης και κατανάλωσης τροφίμων και ποτών. Η λέξη «νοθεία» είναι άγνωστη στο λεξιλόγιό τους. Στο όνομα του εύκολου κέρδους παραποιήθηκαν και δηλητηριάστηκαν οι ζωοτροφές, πολλαπλασιάστηκαν τα φυτοφάρμακα τα παρασιτοκτόνα και ζιζανιοκτόνα, τα οποία αν δεν έρχονται κατ' ευθείαν μέσω των τροφών στο πιάτο μας παραμένουν στο χώμα που πατάμε στον αέρα που αναπνέουμε στο νερό των υπογείων υδάτων, σ' όλο το οικοσύστημα. Η ανάπτυξη βοοειδών και λοιπών αιγοπροβάτων η χοιροτροφία και η ορνιθοτροφία έχει εγκλωβισθεί στη θεωρία της ταχύτητας του εύκολου κέρδους. Παραβιάστηκε η φύση και συμπιέστηκε ο χρόνος με ορμόνες, χημικά παρασκευάσματα και κάθε είδους «βελτιωτικά» να μεγαλώνουν τα κοτόπουλα κατά χιλιάδες το ένα δίπλα στ' άλλο μέσα σε λίγες εβδομάδες ενώ ο κύκλος προετοιμασίας τους για κατανάλωση δεν περνάει τα δυο χρόνια, και να ωστοκοούν οι κότες χωρίς σταματημό ενώ η φύση τους παρέσχε και περίοδο ανάπαυλας.

Χρησιμοποιούνται λοιπόν μέθοδοι που ξεπερνούν τα όρια της φαντασίας, όχι μόνον στην παραγωγή αλλά και στη συσκευασία και διάθεση στο καταναλωτικό κοινό. Κοινό το οποίο υπνώττει διότι δεν υπάρχει έλεγχος στην εφαρμογή της νομοθεσίας και σωστή πληροφόρηση ώστε να λαμβάνονται εγκαίρως μέτρα προστασίας του. Μετά από τις «τρελλές αγελάδες» της

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΛΥΝΕΤΑΙ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΥΔΡΟΔΟΤΗΣΗΣ

Ένα από τα μεγαλύτερα και σημαντικότερα έργα που θα πραγματοποιηθούν στο Νομό Ηλείας έχει άμεση σχέση με το Δήμο Βώλακος και θα λύσει οριστικά ένα από τα πιο σοβαρά προβλήματα που έχει για χρόνια ταλαιπωρήσει τους κατοίκους της περιοχής.

Πρόκειται για την υδροδότηση 4 Δήμων του νομού και ειδικότερα των Δήμων: Πύργου, Αρχ. Ολυμπίας, Βώλακος και Ιαρδανού από τον Ερύμανθο ποταμό.

Την δημοπράτηση του έργου που θα γίνει τον προσεχή Αύγουστο ανακοίνωσε την 21.6.99 ο Νομάρχης Ηλείας κ. Τάκης Δημητρούλοπου-

λος στην τελετή εγκαινίων των νέων γραφείων της ΔΕΥΑ Πύργου.

Το έργο θα χρηματοδοτηθεί από τις πιστώσεις του ΤΚΑΣΕ.

Της Τζένης Πλέσσα - Χειμαριού

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε το χρόνο που θα χρειαστεί για να ολοκληρωθεί ένα τέτοιο έργο εκείνο όμως που μπορούμε να πούμε είναι ότι και μόνο η προοπτική της οριστικής λύσης στο πρόβλημα του νερού φτάνει για να μας κάνει να ελπίζουμε ότι κάποια στιγμή επιτέλους θα ανοίγουμε τη βρύση και το νερό θα είναι και άφθονο και καθαρό.

Ο Δήμαρχος του Δήμου μας κ. Κ.

Καρτάλος δήλωσε σχετικά με το θέμα:

«Είναι οπωσδήποτε ένα θετικό βήμα για την οριστική λύση του προβλήματος της ύδρευσης και του Δήμου μας. Ήταν κάτι που δεν με αιφνιδίασε, αφού γνώριζα τη μελέτη η οποία προχωρά, και στο σημείο αυτό θέλω να ευχαριστήσω τον κ. Νομάρχη που παρότι δεν προβλεπόταν η ένταξη του Δήμου στο πρόγραμμα αυτό (έφτανε μέχρι τα όρια του ποταμού Αλφειού) ωστόσο ενέταξε και τη δική μας περιοχή, δίνοντας την ευκαιρία επίλυσης στο τεράστιο ζήτημα της ύδρευσης».

Το πνεύμα του Αντώνη

«και η γη, με δικιά μας έξοδα γυρίζει»

Ο. Ελύτης

Όταν κατεδάφισαν το πατρικό του σπίτι και συμμαζέψανε όλα τα memorabilia με τα οποία τους επροίκισεν αφειδώς ο χρόνος, αυτά που φυλάμε στις παλιές ξύλινες κασέλες και τα άλλα τα πιο ακριβά μέσα στην καρδιά μας, του έτυχε να φυλλομετρήσει ένα σχολικό βιβλίο «Κείμενα Αρχαίων Λυρικών Συγγραφέων» που είχε δανειστεί από τον Αντώνη. Λυρικούς (οι φιλόλογοι τους είχαν τότε ως δεύτερη κλάση), έκαμαν για ένα εξάμηνο στη Δ' Γυμνασίου. Από μέσα απλώνεται μια υπουργική, πλην ευανόγνωστη τζίζφρα: Αντώνης Π. Και πιο πάνω η λέξη «Παμύττω». Με ύψιλον, αντί του ορθού ήτα. Από τις διορθώσεις φαίνεται πως το γράμμα είχε παιδέψει τον Αντώνη. Επεκράτησε όμως η εκδοχή του ύψιλον. Και δεν το αρνήθηκε ο ίδιος, όταν το άηλο καλοκαίρι από το πεζοδρόμιο του Δερνίκου, του φώναζε κινώντας ρυθμικά το δείκτη του χεριού πάνω-κάτω, σα να τίνιζε τη στάχτη του τσιγάρου: Θράσο, Θράσο! Ως ενθύμιο μιας εποχής, η λέξη είναι κλεισμένη σε εισαγωγικά, ίσως για να μην ξεχαστεί, να μη σκορπίσει ο ψυχισμός της. Να μην περάσει στη

λήθη ό,τι είχε στο μυαλό του όταν την έγραφε. Απ' όλη εκείνη την βαβούρα με τα βαρύγδουπα γεγονότα της, τις καθηνοθείες, την αρχιερατική καθαίρεση, τους βασιλικούς γάμους, την οικοπεδοφαγία και την αντιπαροχή, τον ανένδοτο και την αποστασίαν αυτήν, σύμφωνα δε σώζεται παρά ένας ευάερος στίχος του Ελύτη, ο κιώνας του Μινωτή στον Οιδίποδα το κίαρο-σκούρο του Τσαρούχη, ή μια δοξαστική διπλοπενία του Θεοδωράκη.

Μόλις ο Αντώνης απολύθηκε από την Αεροπορία, δούληψε για ένα φεγγάρι εισπράκτορας στα αστικά. Είχε όμως την ατυχία να τον βάθουν στο δρομολόγιο Πύργος-Επιτάλιον-Παράλια. Αυτή η συγκεκριμένη διαδρομή, έγινε αφορμή να χάσει την δουλειά του. Τού ήταν δύσκολο να κόβει εισιτήριο σε γνωστούς και φίλους. Κάπως κοκκίνιζε και μάλιστα τα έχανε. Επειδή η αλληλεγγύη εστάθη εκ του παιδιού ισχυρότερη της νομιμότητας. Κατά μεγάλη σύμπτωση στις ταυτότητες των επιβατών, αν ήθελε κανείς να ελέγξει, ως τόπος γεννήσεως και μάλιστα στη ηγορία διάλεκτο, εφέρετο η λέξη Επιτάλιον. Πώς να αντισταθείς. Καμιά φορά την πλήρωνε κανένας άσκοπος Βωθαντζαίος, που ήθελε να

βρέξει τα πόδια του.

– Τί γίνεται ρε παιδί μου στην Αγουληνίτσα τον μάλωσε μια μέρα ο νευριασμένος ο Καραπαναγιώτης. Με τα γαϊδούρια πάνε; Εσύ μας κατέστρεψες. Σύρε στη δουλειά σου. Και τον απέλυσε. (Βλέπετε απάνω στο θυμό του, χρησιμοποιεί την ονομασία με τη μεγαλύτερη συναισθηματική φόρτιση. Δε λέει Επιτάλιον.)

Μέχρι να τον διορίσει ο μακαρίτης ο Ποθυζωγόπουλος στον ΟΤΕ, όπου παρέμεινε μέχρι τέλους, ο Αντώνης την έβγαζε στο κουρείο του Θεουλάκη. Ο Φώτης απολυθείς και αυτός των τάξεων της Αεροπορίας και αναλαβών την διεύθυνση του καταστήματος, ως νέος και ενθουσιώδης επαγγελματίας, πέραν των ενασχολήσεων του να στιχώνει, ηθέλησε, λοιπόν, να προσδώσει και κάποιο νεωτεριστικό κλίμα στο μαγαζί, ώστε να αποσπάσει πελάτες από τους Γουργουρακίους, με τους οποίους υπήρξαν «άσπονδοι» εκ του παιδιού. Αλλά έσωσε να τους καημάρι αυτή η πένθιμη κοιλώνια του κουρείου, που πιο πολύ εμύριζε κηδεία και λιποθυμίες. Ο Κ. Επιταλιώτης (ο μό-

νος που μπόρεσε με τόση επιμονή, να δώσει κάποιο αίσθημα σ' αυτή την άλυτη λέξη), εδέσπε να φιλοτεχνήσει την πρόποσα επιγραφή, με καλλιτεχνική τριχρωμία: **Κουρείον ο Αντώνης**. Αλλά είχε ξεχάσει να βάλει πνεύμα στον Αντώνη, πράγμα που εστάθη αφορμή σκληρής διαμάχης, τύπου «Special Delux AAA, super ποζέ, εγαθβανιζέ» (ξύλο Σουδίας και Γερμανικό ατσάλι) και κατέληξε σε κανονικό γιοσούρτωμα μπροστά στο μαγαζί της Ελένης Δ. στο Καισαρέϊκο. Ξέπνον η άνοιξη του 196... και η πρώτη αγάπη. Και έβλεπε σωρούς-σωρούς τα πουλιά και τα σύννεφα, να ταξιδεύουν τα καμπαριάρια και τις πλάτες των βουνών. Κι ας μην ήταν ο κάμπος με τις υποσχέσεις και τις μακρινές φωνές του Αυγούστου. Ας μην ήταν η εύφλεκτη διάρκεια της Μεγάλης Παρασκευής πάνω στο χωριό και τους λόφους. Η μισάνοικτη πόρτα. Το βουβό άρωμα της νύχτας. Το ροθί της εκκλήσεως, που μέτρηση βιαστικά τα ρέστα κι αποκοιμήθηκε. Ας ήταν το κρασί και το λάδι. Οι μεγάλες σταγόνες της βροχής. Το χοντρό πανωφόρι του χειμώνα. Ανάμεσα στα

(Συνέχεια στη σελίδα 4)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

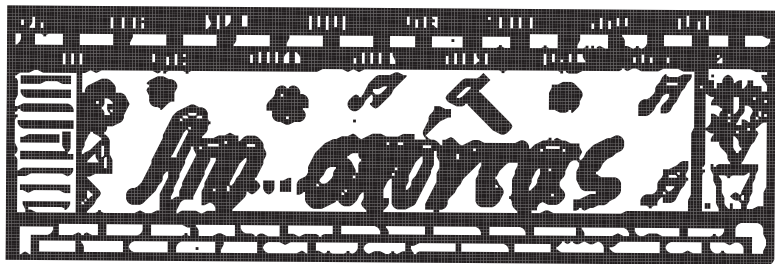
Το Δ.Σ. του συλλόγου μας όπως κάθε χρόνο στις 6 Αυγούστου εορτή του Σωτήρος θα γιορτάσει την επέτειο της ίδρυσης του Συλλόγου μας.

Στο Τουριστικό Περίπτερο της παραλίας όπως έχει πλέον καθιερωθεί μετά τον εκκλησιασμό και την αρτοκλασία, θα προσφερθούν καφέδες και αναψυκτικά σε όλους τους συμπατριώτες μας που θα θελήσουν να συνεορτάσουν με μας.

Ενόψει των καλοκαιρινών διακοπών τα μέλη του Δ.Σ. ευχόμαστε σε όλους τους πατριώτες μας Καλό Καλοκαίρι και καλή αντάμωση τον Σεπτέμβρη.

Το παρόν φύλλο της εφημερίδας μας εκδίδεται με την χορηγία μελών της οικογένειας και συγγενών της εκλιπούσης ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΩΡΑΙΟΠΟΥΛΟΥ-ΚΟΥΚΟΥΣΗ εις μνήμην της.

Το Δ.Σ.

- ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΕΣ ΕΙΡΗΝΗ.
 - Η ΑΥΛΑΙΑ στο θέατρο του παραλόγου έπεσε. Ο πόλεμος τελείωσε, η πίκρα έμεινε.
 - ΤΩΡΑ τι ειρήνη η είναι αυτή με παλάσκες και αυτόματα ένας Θεός ξέρει.
 - ΜΕΤΑ την επίδειξη των ΣΤΕΛΘ, των ΑΠΑΤΣΙ και των ...έξυπνων βομβών, ήρθε η ώρα να βάλουμε το χέρι βαθειά στην τσέπη.
 - ΑΥΤΑ τα όπλα είχαν βλέπετε και ημερομηνία λήξεως και έπρεπε να καταναλωθούν. Ούτε γιαούρτια να ήταν.
 - ΜΠΡΟΣΤΑ λοιπόν η ειρήνη και πίσω οι εργολάβοι οικοδομών. Σιγά μη sprώχνετε, όλοι θα πάρετε.
 - ΕΚΕΙ που επικρατεί η φιλοσοφία του χρήματος, μη ρωτάς τι είναι ο άνθρωπος.
 - ΟΙ βομβαρδισμοί έγιναν για το καλό σου καλέ μου γείτονα. Είναι προώθηση της Δημοκρατίας.
 - ΟΙ βομβαρδισμοί λένε έγιναν για ανθρωπιστικούς λόγους.
 - ΣΕ σκότωσαν γιατί σε...αγαπούσαν, αλί και τρις αλί.
 - ΟΤΑΝ βλέπεις την αρκούδα να χορεύει στην αυλή τον γείτονά σου, έλεγε η μητέρα μου, να περιμένεις νάρθει και στη δική σου την αυλή.
 - ΕΙΔΑΤΕ ο αρκουδιάρης, πήρε σβάρνα τις αυλές.
 - ΠΛΕΞΑΜΕ λοιπόν και τη φανέλλα του Σέρβου. Στου Οτσαλάν δυσκολευτήκαμε λιγάκι, η μανικοκόλληση βλέπετε.
 - ΜΕΤΑ τις έξυπνες βόμβες είχαμε και τις έξυπνες ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ.
 - ΦΑΛΑΓΓΑ με ξένα στρατεύματα ξεκίνησε από το λιμάνι της Θεσσαλονίκης για τα Σκόπια.
 - ΕΚΕΙ οι έξυπνες πινακίδες που τοποθέτησαν συμπατριώτες μας, τους έστειλαν στη λαχαναγορά.
 - ΟΤΑΝ οι τομάτες δεν έρχονται σε σένα, πηγαίνεις εσύ.
 - Ο ΕΠΙ κεφαλής της φάλαγγας τα είχε χαμένα, δεν ήξερε τι να κάνει. (Δεν ήξερε, δεν ρώταγε;)
 - ΔΕΝ φταίω τώρα αν σας κάνω να πάρετε ΑΝΑΠΟΔΕΣ.
 - ΣΤΗ Β. Ελλάδα έγινε κάποιο Συνέδριο. Το λόγο πήρε ο Υπουργός Εξωτερικών των Σκοπίων.
 - ΑΡΧΙΣΕ, «Μασεντόνια», και ξανά μανα «Μασεντόνια», και οι δικοί μας τα άκουγαν ατάραχοι λες και τους είχαν ποτίσει ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ.
 - ΚΑΛΩΣΤΟΝΕ κι' ας άργησε. Σκωτσέζος λοχίας ξεκίνησε από το λιμάνι της Θεσσαλονίκης με προορισμό την Πρίστινα.
 - ΒΓΑΙΝΟΝΤΑΣ από το λιμάνι ρώτησε που είναι η Κρίστινα (Πρίστινα) και οι δικοί μας τον έστελναν στην Κρέστενα, αυτός προτίμησε τη λαχαναγορά. (Μανία με τις λαχαναγορές!).
 - ΚΑΙ τώρα οι ΔΙΟΞΙΝΕΣ. Μας τις σερβίρανε στο πιάτο μας ύστερα από κάμποσο καιρό. Κρύο πιάτο που λένε...
 - ΟΙ αγελάδες μας λένε, απέκτησαν νέο «ΙΟ».
 - ΜΑ αυτές οι αγελάδες όλο προβλήματα μας δημιουργούν. Πότε ΤΡΕΛΕΣ πότε ΙΣΧΝΕΣ.
 - ΚΑΙ τώρα τι τρώμε; Μόνο ό,τι κολυμπάει. Ψάρι και μόνο ψάρι. Εκεί θα βγάλουμε όλοι ΛΕΠΠΑ.
 - ΝΤΑΛΑ ακαλοκαίρι και τα μπάνια του λαού άρχισαν.
 - ΤΟ ΥΠΕΧΩΔΕ μας πληροφορεί πως το 97% των θαλασσών μας, είναι κατάλληλες για τα μπάνια μας. Και η δική μας θάλασσα είναι καθαρή. Δεν θα είναι μέσα στο 97%;
 - ΜΕΤΑ τις τόσες εισαγόμενες ΔΙΟΞΙΝΕΣ και ΚΛΟΦΕΝ η θάλασσά μας είναι θα είναι πεντακάθαρη, σκέτη ΚΥΑΝΗ ΑΚΤΗ.
 - Η ΜΟΔΑ ΘΕΛΕΙ παντελόνια μιλιτέρ χρώματος γκρι χακί, αυτά με τις τσέπες έξω. Τοπ πολύ κοντά με το ...στομάχι έξω,
 - ΤΟ 2.000 τι θα δούμε; Πέντε μήνες και μερικές ημέρες και οι μαιτρ ετοιμάζουν εκπλήξεις.
 - ΤΙ τα θέλετε αυτό το 2000 μου θυμίζει χιλιάρικο.
 - ΜΕ αυτά τελειώνω, σας εύχομαι καλό ακαλοκαίρι. Εμείς ραντεβού το Σεπτέμβρη.
- ΜΠΕ-ΠΑ**
- Υ.Γ.: ΕΝΑ τετραγωνικό μέτρο πλημμυρισμένης επιφάνειας παράγει 10.000 κουνούπια.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Αγαπητοί μας πατριώτες,
Με μεγάλη ευχαρίστηση λαβαίνω την εφημερίδα μας (τα Επιταλιώτικα Νέα). Η εφημερίδα σας είναι σαν μια γέφυρα που ενώνει την πρώτη και αξεχαστη πατρίδα μου την Αγουλινίτσα, με την Αμερική που κατοικώ τώρα. Όταν διαβάζω την εφημερίδα νοιώθω τόσο υπερήφανος και μέσα από τις στήλες της βρίσκομαι για λίγο στο αγαπημένο μας χωριό.
Μου δίνει απεριόριστη χαρά να διαβάζω νέα, να βλέπω φωτογραφίες της περιοχής, ονόματα γνωστά και άγνωστα πατριωτών και ιστορίες παλιές και καινούργιες.
Στέλνω τις ευχές μου στον επαναδημιουργηθέντα Δήμο

Βώλακος και στον καινούργιο Δήμαρχο Κώστα Γ. Καρτάλο να έχει πάντα επιτυχίες δύναμη και συμπαράσταση από όλους τους δημότες έτσι ώστε να μπορέσει να συνεχίσει την καλή δουλειά προς την αναβάθμιση του Δήμου.
Σας εύχομαι να έχετε πάντα επιτυχία στην έκδοσή σας.
Με ευχαρίστηση πάντα θα περιμένω τα Ε.Ν. στο γραμματοκιβώτιό μου.
Σας στέλνω αυτήν την επιταγή των 20\$ για την συνδρομή μου.
Σας ευχαριστώ
Γεώργιος Σ. Ρασιώτης
28 Baylor Circle
Rochester NY 14624 U.S.A.

Ο ΝΟΩΝ ΝΟΕΙΤΩ

«Να σε κάψω Γιάννη, να σ' αλείψω λάδι»

Κακούργημα και εγκληματική Κενόργεια θεωρείται η εφαρμογή μιας τέτοιας παροιμίας.
Έστω άθελα αν τον κάψεις, δημιουργείται αυτομάτως η υποχρέωσις όχι μόνο της αλείψεως με λάδι ή με μέλι αλλά και ότι άλλο χρειαστεί ή το ζητήσει. Εάν όμως από μόνος του επιλέξει να πέση στη φωτιά αντί να προσπαθήσει να τη σβήσει, τότε... κανένας μα κανένας δεν θα αναλάβει τέτοιου είδους υποχρεώσεις. Μπορεί να βρεθεί και κάποιος που δικαίως θα τραγουδήσει χωρίς κέφι όμως: «Γιάννη μου το μαντήλι σου τι τόχεις λερωμένο». Αυτά για τον Γιάννη τον οποίο αγαπώ και νομίζω πως και αυτός με αγαπά.
Ιούνιος μήνας. Ιούννη τον έγγραφαν κάποιες αφίσες για τις ευρωεκλογές.

Δηλαδή «Ιούννης, Ιούλης γιατί όχι και Αυγουστής; Όπως και να τους πει κανείς τίποτε δεν θ' αλλάξει. Και δεν θα αλλάξει ούτε ο ψευτοενθουσιασμός των ανθρώπων εκείνων που τραγουδούν και χορεύουν ο καθένας το δικό τους σκοπό. Θα αλλάξει μόνο το μεγαλείο της ελληνικής γλώσσας το οποίο μόνο κατά την πρόσφατη περιόδεια του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου ανά την Ελλάδα και μετά από πολλά χρόνια μας εδόθη η ευκαιρία να απολαύσουμε, καθόσον τα Πατριαρχικά κείμενα είχαν συνταχθεί εις άπταιστον και ακραφήνη ελληνική γλώσσα.

13 Ιουνίου. Ευρωεκλογές, χαρές και πανηγύρια. Νέα ιστορία; Καλή μεν αλλά...

Όχι δεν έχει αλλά, θα το πω. Ξεχάσαμε την παλιά; Ξεχάσαμε ότι στις 13 Ιουνίου πέθανε ο Μ. Αλέξανδρος; Ούτε λόγος περί αυτού...

Φτάσαμε στο τέλος του Ιουνίου και οι ζέστες δυναμώνουν. Δυναίωσε και ο δεύτερος υιός, ξεπερνώντας στο ύψος τον πρώτο αδελφούλι του.

Για να δούμε όμως του χρόνου στους μεγάλους αγώνες δρόμου που θα γίνουν, θα τον βοηθήσουν οι δυνάμεις του να κόψει πρώτος το νήμα και θα ανέβει στην υψηλότερη θέση του βάθρου;

Μέχρι του χρόνου έχουμε καιρό. Ας κάνουν τώρα τις διακοπές τους και βλέπουμε.

Τις διακοπές τους θα κάνουν και οι μη εργαζόμενοι. Οι εργαζόμενοι αργότερα, ή και καθόλου. Τόχουμε ξαναπει...

Προσοχή όμως στις διοξίνες και ας λέγεται ότι τα εισερχόμενα δεν βλάπτουν και πως βλάπτουν μόνο τα εξερχόμενα.

Προσοχή τότε, και στα εξερχόμενα.

Τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας (από την 1η Ιουλίου έως την 31 Αυγούστου, που όπως κάθε χρόνο ο Σύλλογός μας διακόπτει τις εργασίες του) απ' ότι ακούγεται λίγοι θα κάνουν διακοπές στο Επιτάλιο. Όσοι όμως και να ευρίσκονται εκεί, έστω μόνον στις 6 Αυγούστου, θα μερμηνήσουν για την καθιερωμένη αρτοκλασία που είναι και η εορτή της ιδρύσεως του Συλλόγου Επιταλιωτών της Αθήνας προσφέροντες μετά τον εκκλησιασμόν άρτον, αναψυκτικό ή καφέ, με πολύ-πολύ αγάπη.

Εύχομαι καλές διακοπές, ήσυχο ακαλοκαίρι και τον Σεπτέμβριο που θα ξαναμαζευτούμε να είμαστε όλοι καλά.

Sanas

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΒΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΣ Ο «ΑΛΦΕΙΟΣ» ΕΠΙΤΑΛΙΟΥ

Η Ανθή Φωτεινοπούλου κυριάρχησε στις ταχύτητες των Πανελληνίων αγώνων κορασιδων παίρνοντας δυο πρώτες νίκες στα 100 και 200 μ. και μαζί με τη Ροδίτισσα Τσικούρη (1η 400 μ. και 400 μ. εμπόδια) αναδείχθηκαν σε μορφές των αγώνων που έγιναν στη Κόρινθο.

Οι αθλήτριες του «Αλφειού» που προπονεί ο Σάκης Καίσαρης, ο άνθρωπος που έχει αφιερώσει τη ζωή του στο στίβο για την ανάδειξη ταλέντων, έχοντας στο ενεργητικό του σημαντικές επιτυχίες, έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους. Η Φωτεινοπούλου πέτυχε νέο ατομικό ρεκόρ στα 100 μ. 12", 16 παρότι δεν είχε καλή εκκίνηση. Στόχος τώρα θα είναι το 12", 6 πανελληνίο ρεκόρ.

Εκπληκτική στο άθλημα τριπλούν η δική μας Αθανασία Πέρρα. Έχασε το χρυσό για 8 πόντους και το αργυρό για δυο πόντους. Όμως είναι η μικρότερη και το μέλλον είναι όλο δικό της. Ας σημειωθεί ότι τριπλούν κάνει μόνο ένα χρόνο.

Το ρεκόρ της Πέρρα ήταν 11", 80 και στους πανελληνίους έκανε 12", 12. Η ίδια στα 110 εμπόδια έκανε καλή εμφάνιση με 15", 09 ένατη.

Εξάθλου η Γαρυφαλιά Αντωνοπούλου ήρθε τρίτη στα 400 μ.

Ανερχόμενο αστέρι στους δρόμους 400 και 800 μ. είναι και η Νίτσα Λέτζου που ήρθε 8η στα

800 μ. 2, 19"

Μ' αυτές τις κορασίδες ο «Αλφειός» πήρε τη δεύτερη θέση στη βαθμολογία των κορασιδων γεγονός που αποτελεί μεγάλη επιτυχία για τον Ηλειακό στίβο.

ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Α.Ο. Αλφειός Επιταλίου64
Πανιώνιος53,5
Κερατσίνι60
Νέα Λιόσια60
Σέρρες49,5
Άρης Νίκαιας45
Κάδος Θηβών44
ΟΦΗ42
Κερκυραϊκός39,5
Βαθμολογήθηκαν 82 ομάδες	

«ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

♦
Ιδιοκτήτης
Σύλλογος «ΑΛΦΕΙΟΣ»
Γραφεία: Πατησίων 4
3ος όροφος - Αθήνα

♦
Εκδότης:
Σταύρος Αναστόπουλος
Πατησίων 4
3ος όροφος - Αθήνα

♦
Υπεύθυνος κατά νόμον:
Το Διοικητικό Συμβούλιο

♦
Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
Ιάκ. Ματαφιάς
Σωνιέρου 17 - Πλ. Βάθη
Τηλ. 52 20 987 - Fax 52 29 653

♦
Ετήσιες συνδρομές:
Ιδιώτες Δοχ. 400
Δήμοι - Κοινοτήτες - Εταιρείες » 1.000

♦
Οι συνδρομές να στέλνονται στη διεύθυνση:
Σύλλογος «ΑΛΦΕΙΟΣ»
Πατησίων 4 - 106 77 Αθήνα

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΩΝ ΔΗΜΟΥ ΒΩΛΑΚΟΣ

Εγγεγραμμένοι3.813	
Ψηφίσαντες2.411	
Έγκυρα2.324	
Ε λ α β ο ν :		
ΠΑΣΟΚ578	(Ποσοστό 24,87%)
ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ1.170	(Ποσοστό 50,34%)
ΚΚΕ140	
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ129	
ΔΗΚΚΙ99	
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ59	
ΟΙ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ21	

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στις 6 Ιουνίου 1999 στην Αγία Τριάδα Αμπελοκήπων ο **Στέλιος Φελέκος** (γιός της Φωτούλας Κανελλάρη) και η **Μαρία** βάπτισαν τα δίδυμα αγοράκια τους και τα ονόμασαν **Γεώργιο** και **Νικόλαο**.
Να τους ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

– Ο **Πατσολιάς Διονύσιος του Ευθυμίου** παντρεύτηκε στο Επιτάλιο με τη **Δαμάσκου Αγγελική του Διονυσίου**.

– Ο **Θεόδωρος Καραμπίνης του Κων.** παντρεύτηκε στις Ράχες τη **Βασιλική Πρίνου του Ευσταθίου**.

– Ο **Νίκος Δημητρακόπουλος του Παύλου** και η **Άννα Γκατζελιά** παντρεύτηκαν στην Αγία Αικατερίνη Πειραιά.
Να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

– Πέθανε στον Πύργο και κηδεύτηκε στο Αγρίδι ο **Γεωργιάδης Διονύσιος του Θεόδωρου**.

– Πέθανε και κηδεύτηκε στο Επιτάλιο ο **Ζουμπάκης Παναγιώτης του Αντωνίου**.

– Πέθανε και κηδεύτηκε στο Επιτάλιο ο **Ρούσης Αναστάσιος του Νικολάου**.

Στους οικείους των εκλιπόντων εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Ευχαριστήριον Εγκώμιον

Προς τους συμπατριώτες συγγενείς και φίλους!

Προς τους ευγενώς και κοινωνικώς εκδηλωθέντες για τον πρόωρο αποχωρισμό της πανάκριβης συζύγου και μητέρας Σοφίας Μιλτιάδου-Σεφερλή.

Προς τους συμπονέσαντες ειλικρινά!

Προς τους θυσιασθέντες αδελφούς και αδελφές!

Προς τους ανεψιούς και ανεψιάς που οικογενειακά με αγάπη προσέφεραν αίμα στη καλή θεία.

Προς τους συμπαρασθέντες στη μακράν ασθένεια καρτερικά!

Προς τους ευγενώς και φιλοτίμως αγωνισθέντες αξιοτίμους ιατρούς!

Προς τους συμμετέχοντας στις οδυνηρές ώρες της νεκρωσίμου ακολουθίας!

Προς τους παρευρεθέντες και αφιερώσαντες δάκρυα αγάπης συναδέλφους τη στιγμή του τελευταίου χαιρετισμού!

Προς τους συνοδεύσαντες με ψυχική οδύνη την πανακριβή στην αγκαλιά της μάνας γης!

Προς τους ευνοηθέντες κατά δυνάμιν της μεγαλόκαρδης Σοφίας!

Αδιαφορούσε για την από-

δοσην μεγίστης πικρίας. Χαμογελούσε έχουσα ανωτέραν κοινωνικήν αγωγήν και ήθος αρχοντίας!

Ο σύζυγος
Δημήτριος Μακροδημήτρης και τα παιδιά
Αντώνιος και Χρήστος συγκλονισμένοι και συγκινημένοι, όλους ευγνωμονούμε!
Επιτάλιον Ολυμπίας
Ευχαριστούμε για τη φιλοξενία

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΚΚΛ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΠΙΤΑΛΙΟΥ

Το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Επιταλίου θεωρεί υποχρέωσή του όπως εκφράσει και δια του τύπου τις θερμές ευχαριστίες του προς όλους τους ευσεβείς χριστιανούς που προσέφεραν χρήματα για τον εξωραϊσμόν του ιερού ναού Αγίου Ιωάννου. Ιδιαίτερα εκφράζει με το παρόν δημοσίως θερμότερες ευχαριστίες προς την αξιοτίμον οικογένειαν Ανδρέου Κατήρα η οποία εις ένδειξη σεβασμού και βαθείας χριστιανικής πίστεως προσέφερε πάρα πολλά για τον εξωραϊσμόν του Αγίου Ιωάννου, υπέρ υγείας αυτών και εις μνήμην του υιού της Ζώης Κατήρα. Ευχόμεθα εις όλους ο πανάγαθος Θεός δια πρεσβειών του Αγίου Ιωάννου να χαρίζει υγείαν και παν ποθη-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον του Ιερού Ναού Αγίου Χαραλάμπους Επιταλίου κάνει γνωστό στους απανταχού Επιταλιώτες, ότι η στέγη του Ιερού ναού Αγίου Διονυσίου έχει ανάγκη άμεσης αντικατάστασης.

Για το σκοπό αυτό παρακαλεί όλους τους Επιταλιώτες όπως εκ του υστερήματός των ενισχύσουν οικονομικά το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΤΑΜΙΑ

Ραυσάκης Δημήτριος2.000
Γκούσκος Κων/νος5.000
Σουρής Δημήτριος2.000
Φωτόπουλος Γεώργιος3.000
Πλέσσα -- Χειμαριού
Τζένη5.000
Ρασιώτης ΓεώργιοςΔολ. 20

Αγαπητέ αναγνώστη και φίλε των «Ε.Ν.»

* **Μη ξεχνάς να στείλεις τη συνδρομή σου**

* **Μη ξεχνάς ότι εσύ στηρίζεις την έκδοση της εφημερίδας μας**

ΔΙΟΞΙΝΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

Μ. Βρετανίας ξυπνήσαμε από τον εφηνουχασμό και τη μακαριότητα μας, που μας είχαν οδηγήσει οι διαφημιστικές καμπάνιες των μεγάλων εταιρειών με τις αδιαμφισβήτητες παγκοσμιοποιητές φίρμες, αλλά ύστερα περιπέσαμε ξανά στην ίδια όπως και παλιά νάρκη. Τώρα με τα «διοξινούχα» κοτόπουλα του Βελγίου χτύπησε για τα καλά το καμπανάκι για να μας συνεφέρει και να προσέξουμε και όλα τα άλλα εισαγόμενα προϊόντα που είναι περισσότερο επικίνδυνα και απειλούν πιο επεταμένα τη δημόσια υγεία. Το κακό είναι ότι όλα αυτά τα μεταίνουμε αφού έχουμε καταναλώσει τέτοιον είδους ακατάλληλα τρόφιμα.

Οι παραδοσιακοί τρόποι καλλιέργειας στους αγρούς των αναγκαίων για τη συντήρησή μας προϊόντων έχουν παραμεριστεί. Σήμερα οι σπόροι, τα «φυτάδια» που είναι αποτέλεσμα διασταύρωσης ανάμεσα σε γενετικώς ανόμοια φυτά, παράγονται σε εργαστήρια κατ' αποκλειστικότητα ευρωπαϊκά και διανέμονται στις εσχαιές του πλανήτη για να γίνει η καλλιέργεια και να παραχθούν μεταλλαγμένα προϊόντα μαζί και ταχύτατα, που αν δεν καταναλωθούν σε τακτό χρονικό διάστημα ακόμη και στα ψυγεία δεν διατηρούνται. Οι πατάτες σαπίζουν αναδίδοντας μια ανυπόφορη οσμή, οι ντομάες νερούλιάζουν, τα φασολάκια, τ' αγγούρια μαραίνονται η γεύση των μήλων και αχλαδιών αχρωειδής. Δεν υπάρχει τίποτα παρθένο, αγνό. Έχει πλέον επέλθει «τοξίνωση» από τις δηλητηριώδεις ουσίες που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή τους με το αιτιολογικό ότι η εντατικοποίηση των καλλιεργειών θα επαφέρει αύξηση των παραγομένων ποσοτήτων και μείωση των τιμών στον καταναλωτή ανεξάρτητα αν τα είδη αυτά θα είναι επισφαλής για την υγεία του.

Και μεις βρισκόμαστε έρμαιοι με το ερώτημα να αιωρείται τί πρέπει να τρώμε; Εδώ θα πρέπει να διευκρινίσουμε την υποκρισία των Ευρωπαίων του Βορρά, οι οποίοι ενώ μας ταΐζουν με κρεατικά, γαλακτοκομικά, δημητριακά και άλλα τρόφιμα παράγωγα τούτων, που κατάφεραν με ανορθόδοξους τρόπους να αποκτήσουν την αποκλειστικότητα, από την άλλη κατηγορούν τους μεσογειακούς παραγωγούς ότι καλλιεργούν με μη περιβαλλοντικά κριτήρια και κόπτονται για την προστασία του καταναλωτή από τα μεταλλαγμένα προϊόντα υβρίδια των οποίων είναι οι μοναδικοί που μας προμηθεύουν.

Για τούτο και μεις πρέπει να πούμε όχι στην ξενόφερτη συσκευασία των εύκολων και δήθεν φτηνών προϊόντων αλλά στα παραγόμενα προϊόντα από μικρές γεωργικές επιχειρήσεις, που καλλιεργούν διαφορετικά είδη, που μπορούν εύκολα να ελεγχθούν και να μας δίδουν προϊόντα καθαρά και οικολογικά.

ΧΑΜΟΓΕΛΟ Το πιο γλυκό

Μη νομίζεις πως το είδα ζωγραφισμένο στα χείλη μιας βασιλοπούλας ή μιας πλούσιας αρχοντοπούλας.

Μη νομίζεις πως και πάλι το είδα ν' ανθεί στο πρόσωπο μιας καλλονής απ' αυτές που κάθε χρόνο ποζάρουν στα περιοδικά και ακόμα μέσα από τα τηλεοπτικά κανάλια για να διαγωνιστούν και ν' αποκτήσουν κάποιο τίτλο ομορφιάς μέσα από τη διαδικασία των καλλιστείων.

Και ακόμα μη νομίζεις πως το είδα στο πρόσωπο μιας νέας την ώρα που της πέρναγαν το δακτυλίδι του αρραβώνα της και της έταζαν ευτυχία και χαρά. Δεν το είδα ούτε στο περίφημο αδιόρατο χαμόγελο της γνωστής «Τζοκόντας» του Λεονάρδου Ντα Βίντσι.

Το πιο γλυκό χαμόγελο το είδα ν' ανατέλει σαν χρυσή ακτίνα στα νεανικά χείλη μιας αδελφής νοσοκόμας. Ήμουνα μάρτυς! Μόλις κτύπησε το κουδούνι ο λευκός αυτός άγγελος, εμφανίστηκε στο θάλαμο των ασθενών, με το ολόγλυκό του χαμόγελο και γύρω του λες κι έλαμψε φως.

Διαπίστωση ιδίοις όμμασι ότι ο ερχομός της σκόρπισε χαρά και παρηγοριά, άθελά τους οι ασθενείς χαμογέλα-

σαν κι εκείνοι.

Με πολλή λεπτότητα και ευγένεια, ρώτησα την προϊσταμένη γι' αυτό το υπέροχο και εξαίσιο πλάσμα που έμοιαζε με κατάλευκο μικρό χερουβείμ γεμάτο καλοσύνη. Έμαθα... ότι ήταν κόρη ενός πολύ πλούσιου, πολύ μορφωμένου, με ξένες γλώσσες και πτυχίο ανωτάτης σχολής.

Δεν επιθύμησε τίποτα άλλο στη ζωή της από το να προσφέρει σιωπηλά τον εαυτό της στην υπηρεσία του πονεμένου συνανθρώπου της. Έδωσε απλόχερα τα νιάτα της, την ομορφιά της, τα χέρια της, τα πόδια της, την ψυχή της ολόκληρη και το ωραίο της γλυκό, αγγελικό χαμόγελο στην υπηρεσία που λέγεται αγάπη...

Τώρα και εγώ εξηγώ γιατί τόση χάρη, τόση ουράνια και εξαίσια ομορφιά, σ' ένα χαμόγελο: γιατί χαμογελούσε η καρδιά από μέσα της αγάπης της...

Αναρωτήθηκα και είπα: Θεέ μου, τί μεγάλη θυσία...

Χαρ. Καλατζόπουλος

Υ.Γ. Με εκτίμηση και αγάπη για σένα αγαπητό Δ.Σ. ευχόμενος καλό καλοκαίρι.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Της Βασιλικής Ωραιοπούλου-Κουκούση

Με θλίψη πληροφορηθήκαμε το μακρινό ταξίδι χωρίς γυρισμό της Βάσως.

Της δημιουργικής γυναίκας, εξαιρετικής συζύγου, στοργικής μητέρας και γιαγιάς.

Υπήρξε στήριγμα για πολλούς ανθρώπους, για την οικογένειά της, τα αδελφια της και εξαιρετικά για την αδελφή της Ρίτα, η οποία υπήρξε μέλος του Δ.Σ. και Ε.Ε. του συλλόγου μας.

Οι καλοσύνες της Βάσως και τα άφθονα προτερήματά της, δε θα χωρούσαν να γραφτούν ούτε σε μια πολυσέλιδη εφημερίδα.

Άλλωστε ο ταπεινός αυτός άνθρωπος δεν θα ήθελε κάτι τέτοιο.

Η Βασιλική Κουκούση-Ωραιοπούλου, η μικρότερη της οικογένειας Κουκούση, έφυγε για πάντα από κοντά μας. Απεβίωσε στις 18 Μαΐου και κηδεύθη στο Ν. Ηράκλειο Αττικής. Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας απευθύνει εις τους συγγενείς της εκλιπούσης τα θερμά και ειλικρινή του συλλυπητήρια.

Εις την μνήμη της Βασιλικής Ωραιοπούλου-Κουκούση

κατετέθησαν εις τον Σύλλογον για την εφημερίδα Ε.Ν. τα κατωτέρω ποσά:

1. Από οικογένεια αδελφών Κουκούση ήτοι: Μαργαρίτας, Ανδρέου, Ηλίας και Πατρόκλου 60.000 δρχ.
2. Από οικογένεια Ξένης Μποτζαλίδου - Στασινούλια 15.000 δρχ.
3. Από οικογένεια Σούλας Μιχαηλίδου - Στασινούλα 10.000 δρχ.
4. Από οικογένεια Γεωργίου Ν. Τσιγιώργου 10.000 δρχ. και
5. Από Αφροδίτη Βρυσιώτη-Πατσαρίνη το αποσταλέν δι' επιταγής για την εξαδέλφη της Βάσω ποσό των 15.000 δρχ.

Ευχαριστούμε τους παραπάνω, ευχόμενοι σ' όλους μακροζωία και είθε ο Θεός να τους δίνει κουράγιο και δύναμη σ' αυτή τη δύσκολη στιγμή.

Με απόφαση δε του Δ.Σ. το παρόν φύλλο της εφημερίδας εκδίδεται με κάλυψη των εξόδων από τις προσφορές αυτών και εις μνήμη της Βασιλικής Ωραιοπούλου-Κουκούση.

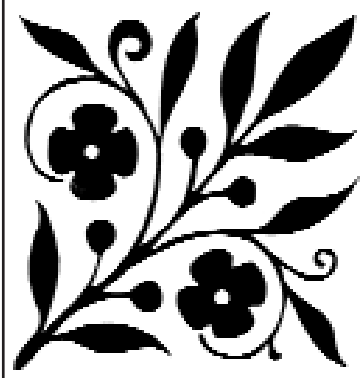
Σταύρος Αναστόπουλος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακαλούνται οι συμπατριώτες, όπου κι αν βρίσκονται, όταν αρραβωνιάζονται, παντρεύονται ή βαφτίζουν τα παιδιά τους, μαζί με τις άλλες προσκλήσεις ας στέλνουν και μια στα «Ε.Ν.», Πατησίων 4, Αθήνα, Τ.Κ. 10677 ή να αφήνουν το μήνυμά τους στο τηλ. 01-3840568 (υπάρχει αυτόματος τηλεφωνητής), έτσι ώστε να μπορούμε να ενημερώνουμε πληρέστερα την στήλη «ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ».

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΕΥΑΓΓ. ΧΑΡΙΤΟΠΟΥΛΟΥ Συμβολαιογράφος

Ακαδημίας - Χαρ. Τρικούπη 18, 106 79 Αθήνα
Τηλ. 3613789, 3620801 - Fax: 3620801

3000 χρόνια ελληνική ποίηση

Ένας λόγος μεστός, ένας στίχος γλυκόπικρος, η απαντοχή της ελπίδας και της αγάπης η ομορφάδα, της πείρας το βάρος και της πίκρας ο αναστεναγμός.

Είναι όλα τούτα μαζί π' απλώνονται και γεμίζουν τις σελίδες του νέου βιβλίου με τίτλο «Η θλίψη της αιωνιότητας» που κυκλοφόρησε πριν λίγες μέρες του συμπατριώτη μας εκλεκτού φίλου και καταξιωμένου ποιητή Κώστα Επιταλιώτη (Κανελλόπουλου).

Ένα βιβλίο εξαιρετικά καλαίσθητο, τυπωμένο από την Γραφοτεχνική Ο.Ε. Πύργου με την επιμέλεια των εκδόσεων «Νουμά».

Στις σελίδες του ο δημιουργός ακουμπά την ψυχή του, σταλάζει το δάκρυ του στοιχειώνει την πίκρα του, ζωγραφίζει το χαμόγελό του, χρωματίζει την ελπίδα του. Ένα μικρό δείγμα από το έργο του φιλοξενούμε σήμερα στη στήλη που άνοιξε ο συνεργάτης μας Βάσος Πουλδόπουλος.

Τζένη Πλέσσα - Χειμαριού

Η θλίψη της αιωνιότητας

*Πορεύτηκα σε συμπληγάδες
σε κύκλωπες και σε σειρήνες.*

*Τελείωσα την πορεία μου
νιώθοντας τον πόνο της ανάμνησης
τα σχήματα των ονείρων
μου κούρασαν τη σκέψη που σταμάτησε
στη μορφή της ωραιότητας.*

*Δεν μισώ τη γαλήνη
που έφερε την καταιγίδα στην ψυχή μου.
Αγαπώ
τα πέτρινα ομοιώματα των αιώνων.*

*Οι σκιές των ανθρώπων με κούρασαν
όπως οι αμίλητες προτομές
στα πάρκα της σιωπής.*

*Στο δειλινό της μοναξιάς
με συντροφεύει
η θλίψη της αιωνιότητας.
Και ήθελα να ζήσω
στο περιβόλι του Θεού
μοναχός όπως γεννήθηκα.*

Ο ΙΚΕΤΗΣ

Ο Όμηρος, μάς παρουσιάζει τους προγόνους μας εμφορούμενους από την ανωτέραν συναισθηματική πράξη της προστασίας αδικουμένου ΙΚΕΤΟΥ. Έχοντας δε προσωποποιήσει αυτήν εν ονόματι του πατρός των Θεών την κατέστησαν ιεράν. Επίστευαν δε ότι ο ΙΚΕΤΗΣ ήτο απεσταλμένος του Θεού, ευνοούντος τον λαόν που περιέθαλπε αυτόν! Ουδείς πλέον ετόλμα βίαν στο άσυλον ΙΚΕΤΟΥ. Αλλά και σήμερα η ικεσία είναι πράξις κατοχυρωμένη υπό τον πολιτισμένων λαών νομικώς! Επ' αυτού κύριοι πρέπει να προσέξουμε μήπως υποπέσαμε επικαιρώς εις θανάσιμα αμαρτήματα, ως ευνοούμενο κράτος; Μήπως αρμόδιοι χειριστάι παρεσύρθησαν και παρερμήνευσαν γραφτούς και άγραφτους ιερούς κανόνες; Πρώτος ο Κύ-

ριος Ιησούς Χριστός διωκόμενος υπό του Ηρώδου δεν ευρέθη ΙΚΕΤΗΣ στην Αίγυπτο; Προφανώς είχαν και εκεί τον ξένιο Δία τους! Και αργότερα ο Κύριος δεν διακηρύσσει από του Όρους; «Μακάριοι οι δεδιωγμένοι ένεκεν δικαιοσύνης». Μήπως αρνούμεθα το Ευαγγέλιον κύριοι; Η παραβολή του καλού Σαμαρείτη δεν διαφωτίζει και εθελουφυλούντας; Ο Άγιος Διονύσιος έκρινε το φονιά του αδελφού του! Σε ποιόν Καιάδα θα ρίψουμε τις παραδόσεις μας ως Έθνος και Χριστιανοί; Πιστεύω στη ψυχή του Έλληνα, ο ξένιος Δίας ΖΕΙ! Εάν για ορισμένους απέκτησε άλλη φύση, καλά θα κάμει να κατεβεί πιο κάτω δικαίως να μας φτύσει!

Μετά τιμής και παρησίας
Ο πολίτης
Δημ. Μακροδημητρίου
Επιτάλιον Ολυμπίας

Το πνεύμα του Αντώνη

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
γκαστρωμένα βαρέλια και τα κιούπια, έφτασε μια σκοτεινή εσοχή, μια φευγαλαία ανταύγεια να τον απειλήσει. Φεύγει; ψιθύρισε. Και ο φόβος του παιδιού θόλωνε το τζάμι, ν' ακούει την αντάρα της νύκτας, τη βουή της θάλασσας, τα όνειρα που μυρμάζει ο μεγάλος κόσμος.

Ο Φώτης ισχυρίστηκε, ότι επίτηδες παρήγγειλε τον Αντώνη χωρίς πνεύμα. Ο άλλος δε σήκωνε κουβέντα. Ήθελε να εξασφαλίσει την αποκλειστικότητα της έμπνευσης. Τέλος ο Σούλης αφράτος, με το μαθητικό του πηλίκιο, για το οποίο ο μπαρμπα-Νίκος Γ. τού είχε ευχθεί: και στην Πόλη στρατηγός θανασάκη παδί μου, επεκαθίσθη τους πατέρες της Εκκλησίας και τον περί Μετανοίας λόγον, με σκοπό να αποκαλύψει τη σκευωρία που εξυφάνετο εις βάρος της φήρμας Γουργουράκη!

– Είπωμεν και περί εαυτών το Κύριε ελέησον, παρενέβη η χρυστομάθεια του μπαρμπα-Νίκου που διετέλεσε ιερός επίτροπος στον άγιο Νικόλαο και άκουγε τη λογομαχία σιωπηρός. Ο θανάσης ήταν πελάτης από 'κει. Ενώ ο μπαρμπα-Κωστάκης, ως κυνηγός και έμφροτις γραμματέυς της κοινότητας, εσύχναζε στου Θεουλάκη.

Αλλά το πνεύμα τί είναι; Η υπόθεση πάει μακριά. Ο πατέρας του σαν έσιαζε τα γυαλιά στην άκρη της μύτης, έλεγε με συλλογή: η όραση με εγκαταλείπει - η ορθογραφία ποτέ. Ποτέ; Εδώ μερικοί γράφουν και αγνοούν τις δασυνόμενες λέξεις, που είχε επιμείνει να τους μάθει με τρόπο ποιητικό και άτεγκτη πειθώ ο κύρη-Φώτης: άδης, άγιος, αβρός/άναξ, άμαξα, αδρός και... η Αθικαρνασός. Η λέξη με το πνεύμα ακριβοηγοεί. Γίνεται εύθραστη και προσπνή. Αθλιώς είναι κοτρώνει. Τα έλεγαν αυτά οι παλιοί δάσκαλοι: ο όνος είναι τετράποδο, θηλαστικό. Ο γάιδαρος δεν το ήξερε!

Όμως το πνεύμα δεν έληψε από τον Αντώνη. Ο Φώτης είχε αγοράσει εν τω μεταξύ το ποδήλατό του, ένα πράσινο Raleigh στολισμένο με τα παραfernalia του Ολυμπιακού και κυκλοφορούσε κομπευόμενος και άνετος με το μαύρο γυαλί του νήιου, σαν αγέρωχος εύελλης και ηαϊκός θρίαμβος. Από την πρεσβύτερα πολυθρόνα στα ενδότερα του κουρείου, την οποία ο Φώτης εσκόπευε να πετάξει πίσω στην αποθήκη, αλλή προσέκρουσε στην σθεναρή αντίσταση του θείου του και φιλοτιμηθείς υποχώρησε, με την πρόφαση ότι «καλλίτερα να μείνει ο χώρος πίσω, για να αράξει το ποδήλατό του» – ο θεουλάκης συμφώνησε σ' αυτό – φέρουσαν υπερηφάνως επί του ερεισινωτάτου τα ψευδή σημάδια του χρόνου και επιστρατευομένη μόνο σε χρονιάρες μέρες, όπως το «Πρώτο κυνήγι» λέγοντας ο Αντώνης με την αργή και ένρινη φωνή του για τις πρόσουτες μύτες ορισμένων συνανθρώπων μας, τις παρομοίασε με τον καντηλιανάφτη που ο νεωκόρος σβύνει τους πολυελαίους, στο άκρον του οποίου είναι καταλλήλως προσαρμο-

σμένος ο πάφιας σε σχήμα κώνου (στη Βωλιάντζα αντί για καλάμι χρησιμοποιούν τέμπλα). Αυτό το τσίγκινο κώνι που μοιάζει με προπετή μύτη, ο Αντώνης το αποκάησε: παμμύτωρ. Και έτσι το 'γραψε στο βιβλίο του, με ύψιλον. Για να μείνει. Μα τώρα αυτός πάει. Έγινε σκιά. Και πάει να σμιξει τις άλλες σκιές, τα αγαπημένα ονόματα χαραγμένα στις πλάκες.

Ακούμπησε την πλάτη στο χάλασμα, που ήταν κάποτε το αγκονάρι του σπιτιού. Και ο αέρας έπαιρνε ήσυχια και λίκνιζε τις σελίδες. Ήταν και η μεγάλη σιωπή του μεσημεριού, καθώς τάφος. Οι παλιές ξέγνοιαστες μέρες σκέφτηκε, που είναι για μας χαμένες σαν τους πεθαμένους. Τα μάτια του βούρκωσαν. Μπροστά του περνούσε η στέλειωτη λιτανεία των νεκρών, που κίνησε από τα βάθη της παιδικής του μνήμης. Περνούν

τους βουβούς δρόμους και τα στενά του χωριού με τα άδεια σπίτια. Οι αόρατοι ίσκιος του απογεύματος. Τα ονόματα των κοριτσιών με τη γεύση του φρούτου. Τα γυαλικά αραδιασμένα σε στάση προσοχής. Η μοναξιά της σάλας και του πατέρα. Στα απόκρυφα του τοίχου οι αδέξιες χαρακιές, συλλογίζονται αρχικά και ονόματα ωσάν πεθαμένα. Ανάμεσα στα πρόσωπα και τα χρόνια, κάποτε πετυχαίνει μια αιφνίδια λάμψη. Την αβέβαιη λάμψη της ομορφιάς. Ω, πως να την κρατήσει για πάντα! Πάλη φύσηξε το αεράκι και σήκωσε από κάτω της γης, τη χωμάτινη μυρουδιά της. Οι πορτοκαλιές έγειραν το κεφάλι: πιο πολύ κι από την ομορφιά – ο πόνος, είπαν αναμεταξύ τους. Ο κόσμος αδειάζει. Οι σελίδες γίνονται πάλι βιβλίο. Το βιβλίο του Αντώνη, που κρατά στα χέρια του. Ανάβει τσιγάρο. Ήταν λοιπόν ένας μεσόκοπος μέρμηγκας, μ' ένα φορτίο που έσερνε στην πλάτη. Μάταιη προσπάθεια. Είναι χαμένος. Και έπρεπε με όλα τούτα τα ερείπια, να ανασυνθέσει τον κόσμο του πιο στέρεο. Τα θραύσματα των ανθρώπων. Τις σοφιστείες των εμπόρων. Τα έλη της καρδιάς του...

Ακόμα και οι πιο ωμοί ρεαλιστές μπροστά στο φαινόμενο του θανάτου, στέκονται με μεγάλη αμηχανία. Είναι δύσκολο να υλοποιήσεις το μεταφυσικό δέος σε εμπειρικό μέγεθος. Εφόσον πηγή κάθε ανθρώπινης γνώσης είναι η εμπειρία, η ελλιψή της δημιουργεί άγχος. Αυτός είναι ο φόβος του θανάτου. Μια εμπειρία που αποκτούμε κατόπιν εορτής. Λέγεται ότι ο Φλωμπέρ έβαζε το μικρό Μωπασάν, να παρατηρεί ένα δέντρο με τις ώρες κι ύστερα να το περιγράφει. Δεν ξέρουμε αν ικανοποιήθηκε ποτέ η τελειοθηρία του. Η περιγραφή των φυσικών φαινομένων δεν είναι εύκολη υπόθεση, ιδίως όταν αναζητούνται οι προθέσεις. Οι παλαιότεροι απέδωσαν τη συνέπεια των

φυσικών νόμων με τον όρο αρμονία. Η σύγχρονη επιστήμη χρησιμοποιεί την εξ ίσου ελληνική λέξη συμμετρία. Οι δυο έννοιες δεν είναι ταυτόσημες. Η αρμονία δε θα μπορούσε να συνυπάρξει με το χάος. Η συμμετρία εμπεριέχεται και σ' αυτό. Τον ίδιο καιρό που διατυπώνεται η θεωρία της σχετικότητας και των κβάντων, η τέχνη εγκαταλείπει τη φυσιολατρεία και το νατουραλισμό (όχι όμως και τις αποχρώσεις των αισθημάτων), για να περιπλανηθεί στον επίβουλο κόσμο των κενταύρων του Πικάσο. Πλέον μορφές και υλικά τήκονται. Ύλη και ενέργεια δεν αποτελούν αυτοτελείς έννοιες, αλλή ισοδύναμα σκέλη μιας αμφίδρομης σχέσης. Ο Αϊστέιν διατυπώνει τη σχέση αυτή με την ακρίβεια μαθηματικής εξίσωσης.

Στα 1960 ο Benoit Mandelbrot, μαθηματικός στο ερευνητικό εργαστήριο της IBM στη Νέα Υόρκη, καλείται να δώσει διάλεξη στο Harvard. Όταν μπήκε στην αίθουσα, η ματιά του καθηλώθηκε στις διακυμάνσεις της τιμής του βαμπακιού που ήταν γραμμένες στον πίνακα, με τις πολυπλοκές και επαναλαμβανόμενες φόρμες. Ήταν καιρός για μια εντελώς καινούργια σύνθεση. Κατά την παραδοσιακή ανάληψη των τυχαίων αποκλίσεων, οι μικρές μεταβολές είναι άσχετες με τις μεγάλες. Επικρατεί χάος. Όμως ο Μάντεμπροτ είχε αναπτύξει την ικανότητα να αναγνωρίζει ένα νέο τύπο αλληλοχίας, όπου οι μικρές μεταβολές, που μοιάζουν τυχαίες, επαναλαμβάνουν τις μεγάλες και πολυπλοκές. Αίφνης, αν ένας ελάχιστος αριθμός προστεθεί στο τετράγωνό του και η πράξη επαναληφθεί πολλές φορές, τα αποτελέσματα είναι δυνατόν να αποδώσουν στο computer το φύλλο της φτέρης, ή το κλαδί του έλατου. Ανάλογες συμμετρες αλληλοχίες βρέσκουμε στη δομή του DNA, στη σύνθεση των κρυστάλλων κ.ά. Αλλή το συγκλονιστικότερο παράδειγμα αποτελεί το Περιοδικό Σύστημα, όπου ο Mendeleev προέβλεψε τη θέση στοιχείων που δεν είχαν ακόμη ανακαλυφθεί! Αυτή η επανάλιψη συνθέτων μορφών που αποτηλούνται από άλλες απλούστερες αποτελεί τον πιο θεμελιώδη νόμο στη φύση, που αποβλέπει σε μια απώτερη σύνθεση και τη συνεχή ανανέωση. Στα μάτια μας η ανανέωση μοιάζει ως επανάληψη. Αλλή δεν είναι. Στο νόμο αυτό υποβάλλεται και η ζωή μας. Και έτσι είναι που πεθαίνουμε. Η αθλιώς κατά μια ποιητικότερη έκφραση: «ώσπερ εκ μιας κορυφής, συννημένα, δυοίν όντε». Αλλή η περιπέτεια των λέξεων δεν τελείωσε ακόμη. Στο βιβλίο του Αντώνη διαβάζει το στίχο του Μελέαγρου:

Παμμύτωρ Γη χαίρει!
Συ τον πάρος ου βάρυν
εις σε Ανιτώνιον, καυτή νυν
επέχοις αβαρής.
(Μάννα Γη Χαίρει! Όσο ζούσε ο Αντώνης δε σου ήταν βάρος. Και συ τώρα, να του είσαι αθαφριά).
Βάσος Πουλδόπουλος
Στη μνήμη του Αντώνη Ιω. Παναγιωτόπουλου